

Brüssel, 20.5.2020
COM(2020) 205 final

2020/0087 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) 2019/1838 teatavate 2020. aasta kalapüügivõimaluste osas Läänemeres ja muudetakse määrust (EL) 2020/123 teatavate 2020. aasta kalapüügivõimaluste osas liidu vetes ja väljaspool liitu

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Nõukogu määrust (EL) 2019/1838, millega määratakse 2020. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, tuleb parandada, et võimaldada väikesemahulise kalapüügiga tegelevatel kaluritel jätkata nagu varemgi triivõngejadade kasutamist kahe tursavaru püügiks perioodil, kui kudemiskohad on püügiks sulgetud. Nõukogu määrusega (EL) 2020/123 on määratud 2020. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ning liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu. Tavaliselt muudetakse kõnealuseid püügivõimalusi nende kehtivusaja jooksul mitu korda.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Esitatud meetmed on kavandatud vastavalt ühise kalanduspoliitika eesmärkidele ja eeskirjadele ning need on kooskõlas liidu kestliku arengu poliitikaga.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Kavandatud meetmed on kooskõlas liidu muude tegevuspõhimõtetega, eriti keskkonnapoliitikaga.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Käesoleva ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 3.

Liidu kohustused vee-elusressursside säästvaks majandamiseks tulenevad ühise kalanduspoliitika uue alusmääruse artiklis 2 sätestatud kohustustest.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuuluvas valdkonnas, millele on osutatud aluslepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmisel põhjusel: ühine kalanduspoliitika on ühine poliitika. Vastavalt aluslepingu artikli 43 lõikele 3 on nõukogul kohustus võtta vastu meetmed kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta.

- **Vahendi valik**

Kavandatav vahend: määrus.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Ei kohaldata.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Ettepanekus võetakse arvesse sidusrühmadelt, nõuandekomisjonidelt, liikmesriikide asutustelt, kalurite organisatsioonidelt ja valitsusvälistelt organisatsioonidelt kogu aasta jooksul saadud tagasisidet, mida arvestatakse ka kalapüügivõimaluste kehtestamisel.

- **Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Ettepanek põhineb Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) ning kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) teaduslikel nõuannetel¹.

- **Mõjuhindang**

Kalapüügivõimalusi käsitleva määruse kohaldamisala on piiratud aluslepingu artikli 43 lõikega 3.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ei kohaldata.

- **Põhiõigused**

Ei kohaldata.

4. MÕJU EELARVELE

Kavandatud meetmed ei mõjuta eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Kavandatud muudatuste eesmärk on muuta nõukogu määrusi (EL) 2019/1838 ja (EL) 2020/123 allpool kirjeldatud viisil.

Tursapüügi keelu erandid Läänemeres triivõngejadade puhul

Nõukogu määrusega (EL) 2019/1838 on Läänemere puhul kehtestatud kaks tursavarude püügi keeluaega kudemisperioodiks, et tagada häirimatu kudumine eesmärgiga suurendada varude uuenemist. Sarnaselt varasemale on keeluajal tehtud erand väikesemahulisele rannapüügile, kus kasutatakse teatavaid seisevpüüniseid, arvestades nende väga piiratud mõju kõnealuste kalavarude kudemisele. Erinevalt varasemast on triivõngejadade kasutamist käsitlev erand tahtmatult välja jäetud. Leitakse, et triivõngejadade kasutamist tuleks jätkuvalt lubada ja seega tuleks see lisada erandisse, nagu ka eelmistel aastatel. Seetõttu tuleks määrust vastavalt muuta.

Parandusmeetmed seoses tursaga Põhjameres

Tursa kalastussuremus (F) on hinnanguliselt suurem kui kalastussuremuse piirangu piirväärtus (F_{lim}). Kudekarja biomass (SSB) on alates 2015. aastast vähenenud ja on hinnanguliselt väiksem kui biomassi piirangu piirväärtus (B_{lim}). Vastavalt Põhjamere mitmeaastase kava² artikli 7 lõikele 2, kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et kõnealuse kava artikli 1 lõikes 1

¹ <http://www.ices.dk/community/advisory-process/Pages/Latest-advice.aspx>

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2018. aasta määrus (EL) 2018/973, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava, täpsustatakse Põhjamereel kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008 (ELT L 179, 16.7.2018, lk 1).

osutatud mis tahes kalavaru kudekarja biomass on väiksem kui B_{lim} , tuleb võtta täiendavaid parandusmeetmeid, et tagada asjaomase kalavaru kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Kõnealused parandusmeetmed võivad eelkõige hõlmata asjaomase varu sihtpüügi peatamist ning kõnealuste varude ja/või muude tursapüügiiga kaasnevate kalavarude püügi võimaluste asjakohast vähendamist. Liit on Norraga sõlmitud kalandussuhteid käsitlevate kokkulepete ja protokollidega³ ettenähtud korras pidanud Norraga konsultatsioone kalapüügiõiguste üle. Lepinguosalisel on kokku leppinud, et soovivad oma vastavatel ametiasutustel võtta täiendavaid parandusmeetmeid, et täiendada juba 2019. aasta detsembris kokku lepitud lubatud kogupüüki, eesmärgiga pakkuda 2020. aastal nii tursa noorkalade kui ka täiskasvanud tursa ajutist täiendavat kaitset. Need meetmed peaksid hõlmama reaalajas püügikeelde tursa kaitseks, hooajalisi püügikeelde noorkalade kaitseks, piirangualasid, millel on konkreetset juurdepääsutingimused, ning uute püügivahenditel põhinevate meetmete kehtestamist. Esimene neist parandusmeetmetest, kudeva tursa kaitseks kehtestatud püügikeelualad, on juba kasutusele võetud,⁴ kuid kuigi nende eesmärk on pakkuda kaitset kudemisperioodil, ei kaitse need noorkalu ega ka muid kalu väljaspool kudemisperioodi, mis tavaliselt kestab vaid mõne nädala. Kuigi kudemisajad ja -kohad on hästi juurdunud ning meetmeid saab seetõttu kiiresti rakendada, on teatavatele püügivahenditele juurdepääsu piiramiseks ja selektiivsemate püügivahendite kasutuselevõtmiseks vaja üksikasjalikumalt konsulteerida sidusrühmadega. Seetõttu tuleks otsus selle kohta, kas neid meetmeid käesolevasse kalapüügivõimalusi käsitleva määruse muutmisesse lisada, teha kõnealuste konsultatsioonide põhjal.

Komisjon esitas teise meetmepaketi ettepaneku kalapüügivõimaluste esimeses muudatuses. Samal ajal soovisid asjaomased liikmesriigid siiski koostada ühise soovitusel täiendavate meetmete kohta. Sellest tulenevalt tegid nõukogu ja komisjon järgmise ühisavalduse:

„Komisjon ja nõukogu rõhutavad, et on vaja kiiresti kehtestada täiendavad parandusmeetmed, et toetada Põhjamere ja Skagerraki tursavarude taastamist. Selliste meetmete vastuvõtmine on vajalik kalavarude bioloogilist seisundit arvestades vastavalt määruse (EL) 2018/973 (millega kehtestatakse Põhjamere mitmeaastane kava) artikli 7 lõikele 2 ning on kooskõlas Norraga selliste meetmete osas kokku lepitud kokkuleppega. Komisjon kaalub vastavate ettepanekute esitamist, võttes arvesse asjaomases piirkondlikus rühmas tehtud tööd, ning nõukogu vaatab need kiiremas korras läbi.“

Seni ei ole asjaomased liikmesriigid teinud piisavalt edusamme, mis võimaldaks nende meetmete rakendamist 2020. aastal kooskõlas ELi-Norra kohustusega. Seepärast teeb komisjon ettepaneku lisada kõnealused meetmed kalapüügivõimalusi käsitleva määruse teise muutmissettepanekusse. Selles järgitakse sama lähenemisviisi kui eelmises ja nähakse ette suured ettevaatust nõudvad alad, millel on konkreetset juurdepääsutingimused. Samuti on ettepanekut kohandatud selleks, et võtta arvesse liikmesriikide seisukohti kahes küsimuses. Nüüd sisaldab see loetelu eelnevalt kindlaks määratud püügivahenditest, mida STECF on eelnevalt hinnanud või mille suhtes kohaldatakse teaduslikku vastastikust eksperdihinnangut. Ettepanek sisaldab jätkuvalt paindlikumat lähenemisviisi püügivahenditele, mis vastavad konkreetsetele kriteeriumidele, ning sellega muudetakse ka nende STECFi poolse hindamise protsessi.

Uue lähenemisviisiga antakse liikmesriikidele ja ettevõtjatele kaks võimalust: nad võivad kasutada kas ühte eelnevalt kindlaks määratud püügivahenditest (uus element) või uudseid püügivahendeid ning samal ajal küsib komisjon STECFi arvamust püügivahendite kohta. Kui

³ Euroopa Majandusühenduse ja Norra Kuningriigi vaheline kalanduskokkulepe (EÜT L 226, 29.8.1980, lk 48).

⁴ NÕUKOGU MÄÄRUSE (EL) 2020/123 IV lisa

STECF esitab negatiivse arvamuse, kõrvaldatakse need püügivahendid turult. Samuti jäetakse ettepanekuga liikmesriikidele võimalus töötada välja tursapüügi vältimise kavad, kuid neid rakendatakse STECFilt nõuande küsimisega samaaegselt. Negatiivse hinnangu korral on liikmesriigid kohustatud oma kava vastavalt muutma.

Harilik süvameregarneel ICESi 3.a rajoonis ja 4.a rajooni idaosas

9. märtsil 2020 avaldas ICES nõuande hariliku süvameregarneeli (*Pandalus borealis*) püügi kohta ICESi 3.a rajoonis ja 4.a rajooni idaosas (Skagerrak, Kattegat ja Põhjamere põhjaosa Norra süvikus). Pärast Norraga konsulteerimist määrati Skagerrakis ELile jaotatavaks hariliku süvameregarneeli kvoodiks 3 266 tonni.

Kilu Põhjameres ja 3.a rajoonis

Kilu (*Sprattus sprattus*) 3.a rajoonis on lühikese elueaga liik ja ICES avaldab oma iga-aastase teadusliku nõuande 14. aprillil 2020. Alates 2019. aasta aprillist annab ICES kilu kohta 3.a rajoonis ja kilu kohta Põhjameres ühe nõuande, kuna neid liike peetakse üheks bioloogiliseks varuks. Nõukogu määrusega (EL) 2020/123 kehtestati kilu lubatud kogupüük 3.a rajoonis ajavahemikuks 1. jaanuarist kuni 30. juunini 2020. Nõukogu määrusega (EL) 2020/123 kehtestati lubatud kogupüügi (TAC) piirang 1. juulist 2020 kuni 30. juunini 2021 nulltasemel. Seepärast tuleks kilupüüki Põhjameres muuta vastavalt ICESi uusimale teaduslikule nõuandele ja pärast Norraga konsulteerimist.

Vastavalt ICESi kõige hiljutisemale teaduslikule nõuandele ning pärast Norraga konsulteerimist tuleks kilu lubatud kogupüük 3.a rajoonis kehtestada ajavahemikuks 1. juulist 2020 kuni 30. juunini 2021, sest see vastab kõnealuse nõuande kehtivusajale. Selleks on kilule ja seotud kaaspüügile 3.a rajoonis ette nähtud ajutine aruandluskood.

Kilu (*Sprattus sprattus*) on Põhjameres lühikese elueaga liik ja ICES avaldab oma iga-aastase teadusliku nõuande 14. aprillil 2020.

Anšoovis

Anšoovise (*Engraulis encrasicolus*) TAC ICESi 9. ja 10. alapiirkonnas ning Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee (CECAF) 34.1.1 liidu vetes ajavahemikul 1. juulist 2020 kuni 30. juunini 2021 on kuni selle ajavahemiku kohta teadusliku nõuande esitamiseni null. ICES avaldab oma nõuande kõnealuse kalavaru kohta alles 2020. aasta juuni lõpus. Tagamaks, et püügitegevus saab jätkuda ajani, mil TAC viimase teadusliku nõuande alusel kehtestatakse, tuleks ajutiseks TACiks kehtestada 4 018 tonni, tuginedes 2019. aasta kolmanda kvartali püügile. TACi muudetakse vastavalt ICESi teaduslikele nõuannetele.

Heeringas Põhjameres

Euroopa Liidu ja Norra 19. detsembri 2019. aasta lõppotsuste protokollis 2020. aasta kohta leppisid lepinguosalised kokku, et lisaks kokkulepitud 50 000 tonnile heeringale (*Clupea harengus*), mida Norra võib oma kvoodi alusel püüda 4.a ja 4.b püügipiirkonna liidu vetes, ning mida EL võib püüda Norra vetes, eraldatakse lisakogus kuni 10 000 tonni, kui mõlemad lepinguosalised sellist suurendamist taotlevad. See kokkulepe peab kajastuma liidu õiguses.

Vaikse ookeani lõunaosa piirkondlik kalandusorganisatsioon (SPRFMO)

Vaikse ookeani lõunaosa piirkondlik kalandusorganisatsioon (SPRFMO) võttis oma 2020. aasta veebruaris toimunud aastakoosolekul vastu uued tšiili stauriidi (*Trachurus murphyi*) püügi piirnormid. Kohaldatavaid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

Loode-Atlandi Kalandusorganisatsioon (NAFO)

Loode-Atlandi Kalandusorganisatsioon (NAFO) otsustas oma 23.–27. septembril 2019 toimunud aastakoosolekul lõpetada harilike limapeade (*Beryx splendens*) püügi NAFO 6. alapiirkonnas kalavaru võimaliku ammendumise tõttu. Neid meetmeid tuleks seega rakendada liidu õiguses. Seepärast tuleks kõnealuse keelu kajastamiseks vastavalt muuta keelustatud liikide loetelu.

Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon (ICCAT)

Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) soovitusel 16-05 kehtestati Vahemere mõõkkala lubatud kogupüük 2020. aastaks. Seda TACi on rakendatud liidu õiguses. Siiski andis ICCATi sekretariaat 2020. aasta jaanuaris välja suunised Vahemere mõõkkala (*Xiphias gladius*) lubatud kogupüügi arvutamiseks. Seetõttu tuleb ELi kvooti vastavalt ajakohastada.

India Ookeani Tuunikomisjon (IOTC)

India Ookeani Tuunikomisjon (IOTC) võttis 17.–21. juunil 2019 peetud aastakoosolekul vastu kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*) püügi uued piirnõrmi, mis ei mõjuta liidu piirnõrme kõnealuse komisjoni raames. Kõnealune komisjon võttis siiski vastu meetmed, mis vähendavad peibutuspiügivahendite, varustuslaevade ja mõõtevahenditega varustatud poide kasutamise võimalusi. Seepärast tuleks määrust (EL) 2020/123 täiendavalt muuta, et rakenduseeskirjad kajastaksid nõuetekohaselt India Ookeani Tuunikomisjoni lepinguosaliste otsuseid.

India ookeani lõunaosa kalanduskokkulepe (SIOFA)

India ookeani lõunaosa kalanduskokkuleppe (SIOFA) 6. korralisel istungjärgul, mis toimus 1.–5. juulil 2019, tehti otsus põhjalähedase püügi meetmete ja püügikoormuse piiramise kohta kokkuleppega reguleeritavas piirkonnas. Kohtumisel kokkulepitud meetmeid tuleb rakendada liidu õiguses. Praegusi rakendusmeetmeid tuleb ajakohastada, et need kajastaksid koosolekul kokkulepitud meetmeid seoses põhjalähedase püügiga.

Guajaanas kehtivad riffahvena kalapüügilitsentsid

Euroopa Komisjon annab kalapüügilitsentsid Venezuela lipu all sõitvatele laevadele, et võimaldada neil püüda riffahvenat Euroopa vetes Guajaana ranniku lähedal. Määrusega (EL) 2020/123 on ette nähtud anda 45 kalapüügiluba, kuid nende väljaandmiseks tuleb esitada tõendid selle kohta, et laevaomaniku ja Guajaanas asuva töötlemisettevõtte vahel on sõlmitud kehtiv leping. Tuleks vastu võtta sätteid, et tagada püügitegevuse järjepidevus kahe lepinguga hõlmatud ajavahemiku vahel, kuni menetlused on lõpule viidud. Seepärast tuleks nõukogu määrust (EL) 2020/123 kõnealuste meetmete kajastamiseks vastavalt muuta.

Konsulteerimine Ühendkuningriigiga

Kuna käesolev määrus tuleb vastu võtta Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingus sätestatud üleminekuperioodi jooksul, konsulteerib komisjon Ühendkuningriigiga vastavalt kõnealuse lepingu artikli 130 lõikele 1.

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) 2019/1838 teatavate 2020. aasta kalapüügivõimaluste osas Läänemeres ja muudetakse määrust (EL) 2020/123 teatavate 2020. aasta kalapüügivõimaluste osas liidu vetes ja väljaspool liitu

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrusega (EL) 2019/1838⁵ on määratud kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2020. aastaks. Sellega on kehtestatud Läänemeres kahe tursavaru kudemiskohtade sulgemise ajad, välja arvatud kalalaevadele, mille kogupikkus on alla 12 meetri ja mis püüavad kala teatavate seisevpüünistega. Erand ei hõlma püüki triivõngejadadega. Siiski leitakse, et triivõngejadade kasutamine peaks olema lubatud ja seega tuleks see lisada erandisse, nagu eelmistes kalapüügivõimalusi käsitlevates määrustes. Määrust (EL) 2019/1838 tuleks seepärast vastavalt muuta.
- (2) Nõukogu määrusega (EL) 2020/123⁶ on määratud 2020. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ning liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu.
- (3) Põhjameres on tursa (*Gadus morhua*) kalastussuremus (F) alates 2016. aastast suurenenud ja on nüüd hinnanguliselt suurem kui F_{lim} (st kalastussuremuse piirväärtus, mis pikas perspektiivis annab tulemuseks varude keskmise suuruse B_{lim} tasemel. F_{lim} tasemest suurema püügi korral väheneb varu B_{lim} tasemest madalamale). Sellest tulenevalt on kudekarja biomass (SSB) alates 2015. aastast vähenenud ja on hinnanguliselt väiksem kui B_{lim} (st võrdluspunkt, mis on ette nähtud parimates kättesaadavates teaduslikes nõuannetes, eelkõige ICESi poolt, ja millest allpool võib paljunemisvõime väheneda), samal ajal kui juurdekasv on olnud madal alates 1998. aastast, kuid 2016. ja 2018. aastal oli see erakordselt madal.
- (4) Vastavalt läänepiirkonna vete mitmeaastase kava⁷ artikli 7 lõikele 2, kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et kõnealuse kava artikli 1 lõikes 1 osutatud mis tahes kalavaru

⁵ Nõukogu 30. oktoobri 2019. aasta määrus (EL) 2019/1838, millega määratakse 2020. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2019/124 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes (ELT L 281, 31.10.2019, lk 1).

⁶ Nõukogu 27. jaanuari 2020. aasta määrus (EL) 2020/123, millega määratakse 2020. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ning liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu (ELT L 25, 30.1.2020, lk 1).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2018. aasta määrus (EL) 2018/973, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava, täpsustatakse Põhjameresel kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008 (ELT L 179, 16.7.2018, lk 1).

kudekarja biomass on väiksem kui B_{lim} , tuleb võtta täiendavaid parandusmeetmeid, et tagada asjaomase kalavaru kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Eelkõige võivad kõnealused parandusmeetmed hõlmata asjaomase kalavaru sihtpüügi peatamist ning püügivõimaluste piisavat vähendamist kas selliste või muude kalavarude puhul, mille püügiga piirkonnas kaasneb tursa kaaspüük, või mõlemate puhul.

- (5) Kuna Põhjamere-äärsete liikmesriikide piirkondlik rühm ei ole esitanud ühist soovitusi, teeb komisjon ettepaneku kehtestada kooskõlas Euroopa Liidu ja Norra vahel võetud kohustustega täiendavad tehnilised meetmed, mis on kooskõlas Euroopa Komisjoni ja nõukogu ühisavaldusega⁸.
- (6) Selleks et vähendada nende kalavarude püüki, mille puhul on kehtestatud kaaspüügi lubatud kogupüük, tuleks kalapüügipiirkondades, kus kõnealuseid kalavarusid püütakse, kehtestada kalapüügivõimalused tasemel, mis aitab taastada ohustatud varude biomassi kestlikku taset. Samuti tuleks kehtestada kalapüügivõimalustega funktsionaalselt seotud tehnilised ja kontrollimeetmed, millega hoitakse ära ebaseaduslikku vette tagasilaskmist. Põhjamere mitme liigiga püügipiirkondi käsitlevas ülevaates leiab Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES),⁹ et kuna püügitavasid ei ole muudetud ja toimub ebaseaduslik tagasiheide, on tursapüük hinnanguliselt 40 000 tonni, võrreldes 17 679 tonni suuruse kokkulepitud lubatud kogupüügiga. Vähendamaks ohtu, et püük ületab märkimisväärselt kokkulepitud lubatud kogupüüki, on vaja püügi edasiseks piiramiseks võtta täiendavaid meetmeid.
- (7) Liit on Norraga sõlmitud kalandussuhteid käsitlevate kokkulepete ja protokollidega ettenähtud korras¹⁰ pidanud Norraga konsultatsioone kalapüügiõiguste üle. Lepinguosalisel on kokku leppinud, et soovitavad oma vastavatel ametiasutustel võtta täiendavaid parandusmeetmeid, et täiendada juba 2019. aasta detsembris kokku lepitud lubatud kogupüüki, et pakkuda 2020. aastal ajutist täiendavat kaitset nii tursa noorkaladele kui ka täiskasvanud tursale. Need meetmed peaksid hõlmama hooajalist püügikeeldu noorkalade kaitseks, piirangualasid, millel on konkreetsed juurdepääsutingimused, uute püügivahenditel põhinevate meetmete kehtestamist ning hõlmama ka vabatahtlikkuse alusel ja kui üksikud ettevõtjad seda soovivad, võimalust paigaldada täielikult dokumenteeritud kalapüügiks seadmed, mis võimaldavad juurdepääsu sellistele piirangualadele.
- (8) ICES avaldas 9. märtsil 2020 nõuande hariliku süvameregarneeli (*Pandalus borealis*) püügi kohta ICESi 3.a rajoonis ja 4.a rajooni idaosas (Skagerrak, Kattegat ja Põhjamere põhjaosa Norra süvikus). Kõnealuse nõuande põhjal ja pärast Norraga konsulteerimist on asjakohane kehtestada liidu hariliku süvameregarneeli kvoodiks ICESi 3.a rajoonis 3 266 tonni, mis on kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikusega.
- (9) ICESi 14. aprilli 2020. aasta nõuande kohaselt ei tohiks kilu (*Sprattus sprattus*) püük Põhjameres, Norra meres, Skagerrakis ja Kattegatis ületada ajavahemikul 1. juulist 2020 kuni 30. juunini 2021 XXX tonni. Kilu püügi võimalused ICESi 2.a rajoonis

⁸ ST 6841/20 REV1 ADD1

⁹ ICESi nõuanne 2019 – ICESi Põhjamere ökopiirkond – kalanduse ülevaated, sealhulgas mitme liigiga püügipiirkondadega seotud kaalutlused, lk 3–15. ICESi nõuandekomitee 2019. aasta aruandes. ICESi nõuanne 2019, punkt 9.2. 42 lk <https://doi.org/10.17895/ices.advice.5710>
http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2019/2019/FisheriesOverview_GreaterNorthSea_2019.pdf

¹⁰ Euroopa Majandusühenduse ja Norra Kuningriigi vaheline kalanduskokkulepe (EÜT L 226, 29.8.1980, lk 48).

(Norra meri), ICESi 4. alapiirkonnas (Põhjameri) ja ICESi 3.a rajoonis tuleks vastavalt kindlaks määrata.

- (10) Anšoovise (*Engraulis encrasicolus*) TAC ICESi 9. ja 10. alapiirkonnas ning Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee (CECAF) 34.1.1 liidu vetes ajavahemikul 1. juulist 2020 kuni 30. juunini 2021 on kuni selle ajavahemiku kohta teadusliku nõuande esitamiseni null. ICES esitab oma nõuande kõnealuse kalavaru kohta 2020. aasta juuni lõpus. Tagamaks, et püügitegevus saab jätkuda ajani, mil TAC viimase teadusliku nõuande alusel kehtestatakse, tuleks ajutiseks TACiks kehtestada 4 018 tonni, tuginedes 2019. aasta kolmanda kvartali püügile. Lubatud kogupüüki muudetakse vastavalt ICESi teaduslikele nõuannetele.
- (11) Norra ja Euroopa Liidu vaheliste 2020. aasta kalandusalaste nõupidamiste 19. detsembri 2019. aasta lõppotsuste kooskõlastatud protokollis¹¹ leppisid lepinguosalisel kokku, et lisaks 50 000 tonnile heeringale (*Clupea harengus*), mida Norra võib oma kvoodist püüda 4.a ja 4.b püügipiirkonna liidu vetes, ning et Euroopa Liit võib oma kvoodist püüda Norra vetes lõuna pool laiuskraadi 62° N, eraldatakse täiendav kogus kuni 10 000 tonni, kui Norra või Euroopa Liit sellist suurendamist taotleb. Seda kokkulepet tuleb rakendada liidu õiguses.
- (12) Vaikse ookeani lõunaosa piirkondlik kalandusorganisatsioon (SPRFMO) vaatas 14.–18. veebruaril 2020 toimunud 2020. aasta koosolekul läbi tšiili stauriidi (*Trachurus murphyi*) kaitsemeetme. Kohaldatavaid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.
- (13) Loode-Atlandi Kalandusorganisatsioon (NAFO) otsustas oma 23.–27. septembril 2019 toimunud aastakoosolekul lõpetada harilike limapeade (*Beryx splendens*) püügi NAFO 6. alapiirkonnas kalavaru võimaliku ammendumise tõttu. Seepärast tuleks kõnealuseid meetmeid rakendada liidu õiguses ja keelatud liikide loetelu tuleks seetõttu vastavalt muuta.
- (14) Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) soovitus 16-05, millega vähendati Vahemere mõõkkala lubatud kogupüüki 2020. aastal, on juba liidu õiguses rakendatud. Siiski andis ICCATi sekretariaat 2020. aasta jaanuaris välja suunised Vahemere mõõkkala (*Xiphias gladius*) lubatud kogupüügi arvutamiseks. Seetõttu tuleb ELi kvooti vastavalt ajakohastada.
- (15) India Ookeani Tuunikomisjon (IOTC) võttis 17.–21. juunil 2019 peetud aastakoosolekul vastu kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*) püügi uued piirnormid, mis ei mõjuta liidu piirnorme kõnealuse komisjoni raames. See vähendas siiski peibutuspiügivahendite, varustuslaevade ja mõõtevahenditega varustatud poide kasutamise võimalusi. Seepärast tuleks määrust (EL) 2020/123 täiendavalt muuta, et rakenduseeskirjad kajastaksid nõuetekohaselt India Ookeani Tuunikomisjoni lepinguosaliste otsuseid.
- (16) India ookeani lõunaosa kalanduskokkuleppe (SIOFA) aastakoosolekul 2019. aasta juulis võeti vastu otsus põhjalähedase püügi meetmete ja püügikoormuse piiramise kohta kokkuleppesega reguleeritavas piirkonnas. Need meetmed võeti liidu õigusesse üle määrusega 2020/123. Siiski tuleks teha täiendavaid muudatusi tagamaks, et rakenduseeskirjad kajastaksid nõuetekohaselt SIOFA otsuseid seoses põhjalähedase püügi piirangutega.

¹¹ https://ec.europa.eu/fisheries/sites/fisheries/files/docs/body/2020-norway-fisheries-consultations-north-sea_en.pdf

- (17) Euroopa Komisjon annab kalapüügilitsentsid Venezuela lipu all sõitvatele laevadele, et võimaldada neil püüda riffahvenat Euroopa vetes Prantsuse Guajaana ranniku lähedal. Määruses (EL) 2020/123 on sätestatud 45 kalapüügiloa andmine. Kõnealuste lubade andmiseks tuleb tõendada, et laevaomaniku ja Prantsuse Guajaana departemangus asuva töötlemisettevõtja vahel on sõlmitud kehtiv leping. Loa andmise menetluse ajal kahe aasta jooksul tuleks teatavatel tingimustel lubada püügitegevuse järjepidevust.
- (18) Määrust (EL) 2020/123 tuleks seepärast vastavalt muuta.
- (19) Määrustes (EL) 2019/1838 ja (EL) 2020/123 sätestatud püügi piirnorme kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2020. Käesoleva muutmismäärusega kehtestatud püügi piirnorme käsitlevad sätted peaksid seetõttu jõustuma võimalikult kiiresti ja neid tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2020. Selline tagasiulatu kohaldamine ei mõjuta õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtteid, kuna asjaomased kalapüügivõimalused ei ole veel ammendatud.
- (20) Ühendkuningriigiga on konsulteeritud vastavalt Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingu artikli 130 lõikele 1,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) 2019/1838 muutmine

Määruse (EL) 2019/1838 lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse I lisale.

Artikkel 2

Määruse (EL) 2020/123 muutmine

Määrust (EL) 2020/123 muudetakse järgmiselt.

1. Artikkel 14 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 14

Parandusmeetmed seoses tursaga Põhjameres

1. Püügikeelualad, välja arvatud pelaagiliste püügivahendite jaoks (seinnoodad ja traalid), ning keeluajad on sätestatud IV lisas.
2. Laevadel, mis püüavad põhjatraalide ja nootadega, mille väikseim silmasuurus on vähemalt 70 mm, nakkevõrkude ja õngejadadega,¹² on keelatud püüda kala ICESi 4.a rajooni liidu vetes, põhja pool laiuskraadi 58° 30' 00' N ja lõuna pool laiuskraadi 61° 30' 00' N ning ICESi 3a.20 rajooni (Skagerrak), 4.a ja 4.b rajooni liidu vetes, põhja pool laiuskraadi 57° 00' 00' N ja ida pool 005 00'.00 E.
3. Erandina lõikest 2 võivad lõikes 2 osutatud kalalaevad püüda kala lõikes 1 osutatud piirkondades, tingimusel et nad vastavad vähemalt ühele järgmistest kriteeriumidest:

¹² Püügivahendite koodid: OTB, OTT, OT, TBN, TBB, TBS, TB, TX , PTB, SDN, SSC, SX, GN, GNS, LL, LLS.

- (a) tursapüügi osakaal ei ületa 5 % kogupüügist püügireisi kohta;
 - (b) kasutatakse reguleeritud ja väga selektiivset põhjatraali või noota, mille tulemusena väheneb tursapüük teadusliku uuringu kohaselt vähemalt 50 % võrreldes laevadega, mis püüavad 120 mm võrgusilma suurusega püügivahenditega. STECF võib selliseid uuringuid hinnata. Kui STECFi negatiivse hinnangu kohaselt ei saa neid püügivahendeid enam kasutada lõikes 2 määratletud piirkondades;
 - (c) laevadel, mis kasutavad põhjatraale ja nootasid, mille võrgusilma suurus on vähemalt 100 mm [TR1], kasutatakse järgmisi väga selektiivseid püügivahendeid:
 - pauntraalid (*belly trawls*), mille väikseim võrgusilma suurus on 600 mm;
 - traali tõstetud põhjatross (0,6 m);
 - horisontaalne eralduspaneel suure võrgusilmaga selektiivsusknaga;
 - (d) laevade puhul, mis kasutavad põhjatraale ja nootasid, mille võrgusilma suurus on vähemalt 70 mm, kuid alla 100 mm TR2, kasutatakse järgmisi väga selektiivseid püügivahendeid:
 - lestalisi ja tursklasi eraldav horisontaalne sortimisvõre, mille võresamm on kuni 50 mm ja millel on vaba väljapääsuava tursklaste jaoks;
 - selektiivtraali paneel, mille ruudukujulise võrgusilma suurus on 300 mm;
 - sortimisvõre, mille võresamm on kuni 35 mm ja millel on vaba väljapääsuava kaladele;
 - (e) laevade suhtes kohaldatakse tursapüügi vältimise riiklikku kava, mille eesmärk on pakkuda ruumiliste või tehniliste meetmete või nende kombinatsiooni abil tursapüüki, mis on vähemalt 50 % väiksem kui 2019. aasta tase. STECF (ELi liikmesriikide puhul) ja asjaomane riiklik teadusasutus (kolmandate riikide puhul) peaksid selliseid kavasid hindama hiljemalt kaks kuud pärast kava rakendamist ning vajaduse korral neid täiendavalt muutma, kui sellistes hinnangutes leitakse, et tursapüügi 50 % vähendamise eesmärki ei saavutata;
 - (f) elektroonilised kaugseadmed paigaldatakse kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 13, et kalandustegevus täielikult dokumenteerida.
4. Käesoleva artikli lõikes 3 osutatud laevade suhtes kohaldatakse tõhustatud seiret, kontrolli ja järelevalvet ning neile antakse kalapüügiluba vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 7. Käesoleva artikli lõike 2 punktides a–e sätestatud tingimusi jälgitakse ja kontrollitakse teadusliku vaatluskava või merel tehtud inspekteerimiste kaudu koos viimase loomuse saagi analüüsiga.“;

2. Artikli 16 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:
- lisatakse punkt o:

„o) harilik limapea (*Beryx splendens*) NAFO 6. alapiirkonnas“;

3. Artikkel 27 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 27

Triivivad peibutuspüügivahendid ja varustuslaevad

1. Seinnoodalaev ei tohi korraga kasutada rohkem kui 300 aktiivset triivivat peibutuspüügivahendit.
2. Igale seinnoodalaevale aastas hangitavate mõõtevahenditega varustatud poide arvuks on kehtestatud kuni 500. Ühelgi seinnoodalaeval ei tohi kunagi olla üle 500 mõõtevahenditega varustatud poi (varus olev poi ja toimiv poi).
3. Varustuslaevade arv ei tohi olla suurem kui kaks varustuslaeva vähemalt viie seinnoodalaeva kohta, mis kõik sõidavad sama liikmesriigi lipu all. Käesolevat sätet ei kohaldata liikmesriikide suhtes, kes kasutavad ainult ühte varustuslaeva.
4. Ühte seinnoodalaeva ei toeta ühelgi ajal rohkem kui üks sama liikmesriigi lipu all sõitev varustuslaev.
5. Liit ei kanna ühtegi uut või täiendavat varustuslaeva IOTC püügiluba omavate laevade registrisse.“

4. Artikkel 46 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 46

Põhjalähedase püügi piirangud

„Liikmesriigid tagavad, et nende lipu all sõitvad laevad, mis püüavad kala SIOFA kokkuleppega hõlmatud piirkonnas:

- a) piiravad oma iga-aastast põhjalähedast püügikoormust ja saaki nende aastate keskmisele aastasele tasemele, mil nende laevad kõnealuses piirkonnas tegutsesid, vaatlusperioodi jooksul, mille kohta on olemas komisjonile deklareeritud andmed;
- b) ei laienda põhjapüügikoormuse ruumilist jaotust, välja arvatud õngejadade ja mõrdade kasutamise meetodid, kaugemale piirkondadest, kus viimastel aastatel püük toimus;
- c) ei tohi kalastada IK lisas kindlaks määratud Atlantis Banki, Corali, Fools Flat, Middle of Whati, Walter's Shoali ajutistel kaitsealadel, välja arvatud püük õngejadade ja mõrdadega ning tingimusel, et kõnealustes piirkondades kala püüdes peab alati pardal olema teadusvaatleja.“

5. IA, ID, IH ja V lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse II lisale.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2020.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.
Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*